

[Grethe Fenger Møller]

Med andre ord ønsker vi, som jeg sagde i min begrundelse, et bredere beslutningsgrundlag, og jeg håber meget, at kulturministeren vil lytte til denne debat og være med til at give os dette bredere beslutningsgrundlag.

Ministeren var også i sin redegørelse inde på synspunktet, at det var for tidligt at tage denne debat om Det kgl. Teaters fremtid. Jeg har prøvet at anføre, hvorfor jeg mener, at det er vigtigt, at vi ligesom kommer med nu: fordi vi ellers kan komme i en situation, hvor folketinget må sige ja eller nej til en ordning, og så en ordning, som vi ikke finder er tilfredsstillende.

Jeg tror egentlig, vi er enige i målsætningen, at vi ønsker at bevare Det kgl. Teater, vi ønsker at sikre det de bedst mulige vilkår. Jeg tror også, vi er enige om, at vi må have en modernisering hurtigst muligt, for den går altså ikke længere på Det kgl. Teater.

Men så er der spørgsmålet om midlerne. Ministeren var inde på, at hvis man kunne finde frem til en fornuftig og tilfredsstillende løsning omkring Gammelholmområdet, så måtte dette være det bedste, og ellers måtte vi ligesom tage sagen op igen.

Ja men hvis vi gør det, så risikerer vi jo altså at komme i den situation, at hvis vi vil noget med teater, så må vi sige ja til en løsning i Gammelholmområdet, for ellers kommer vi til at bære ansvaret for, at man så ligesom skal til at foretage nye undersøgelser og først derefter undersøge, om man skulle have lagt en af scenerne ud til Frihavnsområdet. Så skal man altså sige nej, samtidig med at vi godt ved, at der er et enormt behov for, at man hurtigst muligt kommer i gang med en modernisering af Gl. Scene.

Vi mener, det må være bedst, om man allerede nu får dette bredere beslutningsgrundlag. Det vil både betyde, at folketinget har en langt bedre mulighed for at træffe sin endelige afgørelse, og jeg tror også, det vil betyde, at vi kunne træffe en hurtigere afgørelse.

Ministeren var inde på, at man havde fået en bevilling i finansudvalget til at iværksætte denne idékonkurrence, og at det bakkede alle politiske partier med undtagelse af et enkelt op. Dette er rigtigt. Der står den tilføjeelse, at det, man alene har givet tilslutning til, er afholdelsen af den omhandlede idékonkurrence, iværksættelse af en rationalisering og så nogle enkelte stillinger, der var

nødvendige. Man har altså ikke taget stilling til, om man vil gå ind for dette projekt.

Jeg mener, det er rigtigt, at man fik denne idékonkurrence. Det ville jo have været et lige så snævert grundlag, hvis vi var kommet og havde sagt: nej, vi vil overhovedet ikke diskutere, om det kan lade sig gøre at lave Det kgl. Teater om på Gammelholmområdet. Det ville have været et lige så snævert grundlag. Og det er jo ikke det, vi ønsker os fra konservativ side. Vi ønsker at træffe den rigtige beslutning, den, der giver os det bedste teater. Derfor ønsker vi at få dette brede beslutningsgrundlag. Vi ønsker, at vi allerede nu får mulighed for at få inddraget i overvejelserne, om man ikke skulle lægge et skuespilteater ud, således at vi får den gamle scene på Kgs. Nytorv.

Ministeren var inde på en lang forsvarstale om betydningen af at have de tre kunstarter samlet. Ja men det var da en smuk tale, og jeg kan være enig i det, der er sagt. Men hvad nu, hvis det ikke kan lade sig gøre inden for de givne bygningsmæssige rammer? Det var ministeren også inde på: at problemet ikke var, at man havde de tre kunstarter, men det var rammerne. Hvad nu, hvis det ikke kan lade sig gøre inden for disse rammer? Så må vi altså finde en anden løsning.

Ministeren tilføjede som et argument, at folk, der kom til København, og andre var vant til, at Det kgl. Teater lå på Kgs. Nytorv, og det kunne altså bare ikke være anderledes. Ja men er det en typisk socialdemokratisk tale, at tingene kun kan være, som de altid har været, og at vi skal endelig ikke lave om på dem? Det håber jeg ikke.

Jeg håber virkelig, at ministeren vil være med til, at vi får et bredere beslutningsgrundlag om Det kgl. Teaters fremtid. Det fortjener Det kgl. Teater.

Birte Weiss (S):

Forespørgselsdebatterne her i folketinget har i de sidste måneder været så mangfoldige, at de på det nærmeste er ved at flyde i ét med onsdagsspørgsmålene. Der har dog normalt været den markante forskel, at der ved forespørgselsdebatterne har været om ikke en seriøs politisk begrundelse, så i hvert fald et konkret og et aktuelt udgangspunkt, en anledning til at tage en dyberegående debat om det anmeldte emne. Jeg må nok sige, at efter